

τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν νε-
κρῶν, τὸν ἀπλούτερον, ὑγιεινότερον, οἰκο-
μικώτερον καὶ ὀλιγώτερον πένθιμον, εὔρε καὶ ἐν
Εὐρώπῃ συνηγόρους οὐκ ὀλίγους. Εἰς ἡμῖς μέ-
τρον ἐπὶ τοῦ τοίχου ἔχετε τὸν νεκρὸν σας, χω-
ρὶς γὰρ σᾶς βασανίζει ἡ ἀθλία σκέψις τῶν σκω-
λῆκων, τῆς σαπρίας, τῶν ἀναθυμιάσεων, χωρὶς
γὰρ ἔχετε μετὰ τρία ἔτη ἀνακομιδὴν λειψάνων
καὶ κόκκαλα ἀποσαρκωμένα. "Ἐχετε ὡς οἱ ἀρ-
χαῖοι "Ελλήνες τὴν τεφροδόχον ὑδρίαν Δύ-
ρασθε γὰρ τὴν ἔχετε καὶ εἰς τὸ σπήτι σας. εἰς
τὸ ἐικοροστόσιόν σας. Τι ὠραιότερον, ποιητικώ-
τερον, ἀνθρωπινώτερον γὰρ μὴ ἀποχωρίζεσθε
τοῦ προσφιλοῦς σας προσώπου! "Ἡ Ἐκκλησία
ἄλλως τε ὁμιλεῖ περὶ τέφρας. οὔτε ὑποθέτω ὅτι
συντείνουν εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς οἱ
σκῶληκες καὶ τὰ γέρετρα. . . Οὐδὲν δὲ εὐγείεστε.
ρον γὰρ ἐγείρωμεν ὑπερήφνηλα μνημεῖα, θέτοντες
ἐμπροσθεν αὐτῶν τὴν κάλπην τῆς τέφρας.

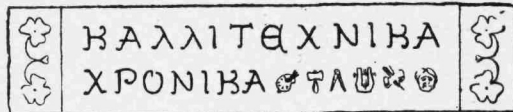
Πάντοτε ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς καύσεως τῶν
νεκρῶν. "Αλλὰ τί ὠφελεῖ! "Ἐφ' ὅσον δὲν
εἰσάγονται καὶ παρ' ἡμῖν οἱ κλίβαροι, πῶς γὰρ
καὶ κατεῖς! Καὶ ἐστὶν ἐντολὴν ἂν ἀγῆσῃ,
οἱ οἰκεῖοι καὶ κληρονόμοι θὰ εὐρεθοῦν πρὸ τῆς
ἀφενέτου ἀνάγκης γὰρ μὴ ἐκτελέσουν τὴν ἐντο-
λὴν, καίτοι ἐστὶν ἐντολὴν, ἐλλείψει μέσων. . . Βλέ-
πετε ὅτι παρτοῦ ἔχουν γὰρ κάμουν τὰ μέσα,
ἔστω καὶ ἐν πρόκειται γὰρ χωθήτε μέσα. . .
εἰς τὸν τάφον, ἔστω καὶ ἐν ἐπιθυμῆτε γ'
ἀπαλλύξτε τὸν κόσμον ἐνὸς ἀηδοῦς θεάματος
καὶ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν σας μιᾶς οἰκτρᾶς συνε-
πείας τοῦ θαιάτου. "Ἡ ἐκμηδενίσις δὲν μὲ φο-
βίζει. "Αλλὰ τί γὰρ σᾶς εἰπῶ. . . "Ἀμα συνιλο-
γίζομαι τί θὰ γείνη ἅμα ταῖς τὸ σῶμα μου—
τὸ ἰδικόν μου ὅπως καὶ τοῦ ἰδανικωτέρου παρ-
θενικοῦ πλάσματος—τί περιβάλλοι θὰ συναν-
τήσῃ, τί οἰκτρὰ συναντία θὰ ὀρχῆται ἐπὶ τῆς
ἀδρανὸς ὕλης. τί θὰ γείνουν ὑπὸ τὴν ἔρπου-
σαν ταξιαρχίαν τῶν σκωλήκων οἱ ὀφθαλμοὶ
καὶ τὸ στόμα: ὦ, θέλω τότε περισσύτερον γὰρ
ζησῶ, καὶ ἂν ἐπιστῇ ἡ στιγμή ἡ Μοῖρα μου γὰρ
ἐπιχλώσῃ τὸν θάνατον, προτιμότερον γὰρ χαθῶ
εἰς μίαν πυρκαϊάν, ἐλλείψει ἀποτεφρωτικοῦ κλι-
βάνου. . .

..

Καὶ τώρα, θὰ ζητήσω συγγνώμην ἀπὸ τὰς
εὐαισθητοὺς ἀναγνωστρίας μου διότι ἐτάραξα
τὴν γαλήνην τοῦ πνευματικοῦ τῶν ὀρίζοντος
μὲ θέματα ἐκνευρίζοντα. μὴ συμβιβαζόμενα πο-
σῶς οὔτε μὲ τὸ ἔαρ τοῦ προσώπου τῶν, οὔτε μὲ
τὸ σφρίγος τῆς καρδίας τῶν. "Αλλ' αὐτὰς τὰς
ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ ἦλιος δὲν μᾶς περιέβαλε μὲ
τὸ ἀκτινωτὸν τῆς Δόξης του, καὶ αἱ σταγόνες,
κατὰ ψυχροὶ, πένθιμοι, περιέλουον τὴν πόλιν.
ἃς μὲ συγχωρήσουν ἂν περιώρισα τὴν καρδίαν
μου εἰς τὰ ἀσφυκτικὰ θωρακικὰ δεσμά, καὶ

ἀφῆκα γὰρ κυριαρχήσουν τὰ εἶδρα μου, τὰ φο-
βερά μου εἶδρα. . . "Ολαί αἱ ἀναγνώστριάι μου
εἰξέδρουν πολὺ καλὰ τί θὰ εἰπῇ εἶδρα καὶ
συνεπῶς θὰ μοῦ δώσουν τὴν χαριτωμένην συγ-
γνώμην τῶν.

ΔΑΦΝΙΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η «Νέα Σκηνή» καὶ τὸ Βασιλικὸν θέατρον ἀνε-
πέτασαν τὸς αὐλαίας σχεδὸν συγχρόνως. "Ἡ
«Ἀλκυσίς» τῆς Ν. Σκηνῆς, ἀφῆκε ζωηρὰς ἐντυ-
πώσεις "Ἡ μετάφρασις εἰς νεοελληνικὴν ἀνάμι-
κτον, ἥτο ἰδέα πολὺ ἀτυχής. "Υπῆρξαν σκηναί, καθ'
ἃς ἐὰν δὲν ἡμπέδιζεν ἡ ἀμφίεσις, θὰ ἐνόμιζε τις ὅτι
ἦκουε τὸν «Ἀγαπητικὸν τῆς Βοσκοπούλας». Δὲν
εἶνε δυνατόν νὰ ἐννοηθῇ ἐπὶ τέλους, ὅτι τὰ ἀρχαῖα
δράματα εἶνε ἀρχαῖα μένον, καὶ ὅτι ἄθε νεωτεριστικὴ
μεταβολὴ ἔχει σκοπέλους ἐπὶ κινδύνους; Μία μετά-
φρασις εἰς καθαρεύουσαν, ἄνευ ὑπερβολῶν καὶ τὸ
ἔργον θὰ καθίστα νοσητὸν εἰς τὸν πολὺν κόσμον καὶ
τὸ κάλλος τῆς γλώσσης δὲν θὰ ἡκρωτηριάζετο. "Ὡς
πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν, ἡ δεσποινὶς Εἰμαρμένη Ξανθάκη
καίτοι πρώτην φορὰν ἐμφανισθεῖσα ἐπὶ σκηνῆς, ἐπαι-
ξεν ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν, πολὺ ἐπιτυχῶς. Εἶνε
ἡθοποιὸς μεγάλου μέλλοντος. "Ἡ θεραπεινὴς πολὺ
καλὴ ἐπίσης. "Ὁ κ. Ν. Παπαγεωργίου περιπα-
θῆς, ἀπαγγέλλει ὀρθῶς, ἀλλ' εἰς τοὺς βηματι-
σμοὺς καὶ εἰς τὰς μερικὰς ἐκρήξεις πάθους ἀπομα-
κρύνεται τῆς τέχνης. "Ὁ κ. Λέων ὡς Ἡρακλῆς ἡν-
νόησε ἀρκετὰ καλὰ τὸ μέρος του. Περὶ τῶν ἄλλων
ἡθοποιῶν, ἐλάχιστος δύναται νὰ γίνη λόγος.

"Ἡ σκηνοθεσία ἀρίστη. Σπανίως εἰς Ἑλλ. θέα-
τρον παρετηρήθη τόση ἱστορικὴ ἀκρίβεια εἰς διακό-
σμησιν σκηνῆς καὶ εἰς τὰς ἀμφίεσεις. "Ἡ μουσικὴ
τοῦ Γλοῦκ, ἀνταξία τοῦ ἔργου.

"Ἡ «Ν. Σκηνή» ἔθεσεν ἤδη ἀσφαλῆ θεμέλια.
Σφίγγομεν τοῦ ἱδρυτοῦ τὴν χεῖρα, ἡ ὁποία πολὺ εἰρ-
γάζθη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

..

"Ἡ ἐναρξίς τοῦ Β. θεάτρου ἦτο τυπικὴ. "Ὁ κόσμος
ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ περιεργασθῇ ἀνέτως τὸ νέον
θέατρον. ἀκροώμενος συγχρόνως καὶ μουσικῆς ἐκτε-
λέσεως τεμαχίων τινῶν. Μία εἰσαγωγικὴ ὁμιλία ἦτο
ἀπαραίτητος. ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ κ. Βλάχος δὲν εἶνε
πλέον διευθυντὴς τοῦ Β. θεάτρου.

..

"Ἡ Ρεζάν ἐνεφανίσθη διὰ τῆς Madame Sans—
Gène. Εἰς τὴν σκηνὴν ἐν τῇ β'. πράξι: τῆς λογο-
μαχίας καὶ κατὰ τὴν γ'. πρᾶξιν συνήρπασε τοὺς
ἀκροατάς. Παίζει μὲ πολλὴν φυσικότητα. δὲν δύ-
νεται ὅμως νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Βερνάρ, ἥ τὴν
Δουῖς, ἥ τὴν Σόρμυ, αἵτινες στερεῶς κρατοῦν τὰ
σκήπτρα τῆς νεωτέρας σκηνῆς.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

